

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

Brüsszel, 2008. február 25. (26.02)
(OR. en)

Intézményközi dokumentumok:

2007/0195 (COD)

2007/0196 (COD)

2007/0197 (COD)

2007/0198 (COD)

2007/0199 (COD)

6324/1/08

REV 1

ENER 44

CODEC 181

FELJEGYZÉS

Küldi: az elnökség

Címzett: a delegációk

Biz. jav. sz.: 13043/07 ENER 221 CODEC 948

13045/07 ENER 222 CODEC 949

13046/07 ENER 223 CODEC 950

13048/07 ENER 224 CODEC 951

13049/07 ENER 225 CODEC 952

Tárgy: **A TTE-TANÁCS (ENERGIA) 2008. FEBRUÁR 28-I ÜLÉSE**

- a) Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2003/54/EK irányelv módosításáról
  - b) Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2003/55/EK irányelv módosításáról
  - c) Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség létrehozásáról
  - d) Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló 1228/2003/EK rendelet módosításáról
  - e) Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló 1775/2005/EK rendelet módosításáról
- Irányadó vita
-

I. Bevezetés

1. A TTE-Tanács által decemberben jóváhagyott, az elért eredményekről szóló jelentés alapján az elnökség felgyorsította a 3. belső energiapiaci csomag munkálatait, különösen a villamosenergia-ágazat és az Ügynökség vonatkozásában, figyelemmel arra, hogy a villamosenergia-ágazatban talált megoldások adott esetben felhasználhatók a gázra vonatkozó jogi aktusok megalkotásakor. Az energetikai munkacsoport által vezetett részletes vitákkal és szövegezési munkálatokkal párhuzamosan az elnökség számos konzultációt folytatott a delegációkkal az elért eredményekről szóló jelentésben meghatározott főbb kérdésekről.
2. Az eddig megvizsgált csomag kulcsfontosságú elemei kapcsán kifejezett főbb aggályok összefoglalása (II. szakasz) után e feljegyzés megvizsgálja (III. szakasz), hogy az elnökség véleménye szerint mely elemek lehetnek általános kompromisszum tárgyai, melyek alapján időben elkészülhetnek a teljesen megszüvegezett változatok a (TTE) Tanács júniusi ülésére.

II. Főbb aggályok¹

3. A villamos energiáról szóló irányelv és az Ügynökség létrehozásáról szóló rendelet főbb elemei kapcsán elfoglalt álláspontok összefoglalása az alábbiakban következik; bár a Bizottság konstruktívan részt vett a vitákban, továbbra is fenntartással él a javaslatával kapcsolatban felmerült változtatásokat illetően.

a) hatékony szétválasztás (8. cikk):

Bár számos tagállam támogatni tudja a Bizottság által javasolt, a tulajdonjog szétválasztásán alapuló modellt (néhányan ezt a kisebbségi részesedés és a köztulajdon kérdésének megfelelő kezeléséhez kötötték), nyolc tagállam január 29-én más megoldást javasolt (Hatékony és eredményes szétválasztás – EUU) a tevékenységek tényleges szétválasztása érdekében², és válaszolt az ezen alternatívával kapcsolatos kérdésekre. A többi tagállam és a Bizottság megerősítette, hogy hajlandó megvizsgálni ezt az alternatívát.

---

¹ Eltérő jelzés hiányában a cikkek számozása a villamos energiáról szóló irányelv legújabb tervezetére utal (16613/2/07).

² Ez az alternatíva, mely mind a gáz-, mind a villamosenergia-ágazatra alkalmazható, két pilléren alapszik: az egyik a vállalkozás szervezetéhez és irányításához, valamint az átvitelrendszer-üzemeltető eszközeihez, a személyzetéhez, pénzügyi eszközeihez és identitásához kapcsolódik, míg a másik az új erőművek hálózati beruházásaihoz, piaci integrációjához és csatlakozásához kapcsolódik.

Néhány tagállam és a Bizottság ugyanakkor megjegyezte, hogy minden esetben meg kell szüntetni a vertikálisan integrált vállalkozáson belüli érdekellentétet, biztosítani kell a hálózat tisztességes, hatékony és átlátható működését, és ki kell küszöbölni a beruházást visszatartó hatásokat. A jelen szakaszban számos delegáció és a Bizottság kétli, hogy ez az alternatíva megvalósíthatja az Európai Tanács által kértetket, és hogy a 3. csomag valódi eredményeket fog elérni ezen alternatíva révén. Az ezen alternatívában előírtakon és a meglévő követelmények teljes végrehajtásán túl különböző javaslatok születtek arra vonatkozóan, hogy a szabályozó hatóság milyen szerepet töltsön be az átviteli beruházások finanszírozása és végrehajtása, a regionális piacok felépítése és az átvitelrendszer-üzemeltetők tényleges függetlenségének biztosításához szükséges további garanciák tekintetében.

b) kisebbségi részesedés:

Számos delegáció úgy véli, hogy bizonyos feltételek mellett engedélyezni kell az ellátási/termelési vállalkozások kisebbségi részesedéseit az átvitelrendszer-üzemeltetőben, ameddig ez nem jár jelentős befolyással vagy érdekellentéttel. Ez a kérdés az egyik delegáció számára különösen aggályos, mivel úgy véli, hogy a kisebbségi részvényest döntő befolyás hiánya esetén sem kell megfosztani a részvényei alapján őt megillető jogoktól (pl. szavazási jogok, kinevezések).

c) köztulajdon:

Bár a javaslatok szándékoltan semlegesek az érintett vállalkozás tulajdonjogának jellege (magán vagy állami) tekintetében, a tulajdonjog szétválasztásának kérdése kapcsán számos delegáció úgy érezte, hogy a tulajdonjog két különálló állami szerv révén történő szétválasztásának lehetőségét világosan ismertetni kell az irányelv rendelkező részében, nemcsak annak preambulumban.

d) harmadik országokra vonatkozó záradék (8a. cikk):

Míg ez a záradék kulcsfontosságú néhány delegáció számára, aggályok merültek fel azon negatív jelzésekkel kapcsolatban, amelyeket a záradék – különösen jelen megfogalmazásában – a befektetők számára közvetíthet, a Bizottság által tervezett, a harmadik országok vállalkozásai általi ellenőrzést lehetővé tevő megállapodások jellege és más kritériumok (például a megkülönböztetésmentesség, a befektetők védelme, a kölcsönösség) kapcsán, melyeket az érintett országoknak teljesíteni kell, valamint e rendelkezésnek a meglévő beruházásokra való alkalmazhatósága kapcsán. Előzetes magyarázatokat követően e kérdések további pontosítása várható a Bizottságtól, mielőtt a delegációk kialakítják végleges álláspontjukat.

e) Az átvitelrendszer-üzemeltetők, köztük a független rendszerüzemeltetők kijelölése/tanúsítása (8b. és 10. cikk):

A harmadik alternatívát támogatókon kívül, akik nem támogatják a kijelölésre/tanúsításra vonatkozó rendelkezéseket, a tanúsítási eljárást számos delegáció üdvözli, bár hangsúlyozza, hogy a végső döntést (arról a tanúsítványról, hogy a vállalkozás megfelel a teljes szétválasztásra vagy a független rendszerüzemeltetőkre vonatkozó előírásoknak, és így átvitelrendszer-üzemeltetővé vagy a független rendszerüzemeltetővé jelölhető ki) nemzeti szinten kell hagyni, és hogy az eljárás nemzeti szakaszában felsorakoztatott érveket figyelembe kell venni amikor a Bizottság belép, és a független rendszerüzemeltetők esetén kijelöli a vállalkozást; mint azt két delegáció megjegyezte, az eljárás nem eredményezheti azt, hogy a tulajdonjog szétválasztását támogató tagállamoknak tartósan el kell fogadniuk a független rendszerüzemeltetőt. Ezen kívül a független rendszerüzemeltetőkre vonatkozó szigorúbb eljárás néhány delegáció számára továbbra is probléma, mivel úgy vélik, hogy a független rendszerüzemeltetők kijelölésének nemzeti hatáskörben kell maradnia, míg a Bizottságnak a legjobb esetben is csak tanácsadó szerepe lenne.

f) eltérések:

A szétválasztási követelményektől való jelentős eltéréseket a jelenlegi gáz- és a villamosenergia-irányelvek a kicsi és elszigetelt piacok esetében engedélyeznek. CY/LU/MT piaci mérete és földrajzi jellemzői miatt, valamint arányossági okokból kifejezetten kérte ezen eltérések fenntartását. Más, lehetőleg átmeneti eltéréseket is tervezhetnek azok a tagállamok, melyek (még) nem kapcsolódnak a belső energiapiac főbb részéhez.

g) Beruházástervezés:

A delegációk általában elismerték a nemzeti beruházási tervek és a hosszú távú uniós szintű tervek közötti összhang szükségességét, és hogy a szabályozó hatóságokat esetlegesen be kell vonni. Továbbra is hangsúlyozni kell azonban a 10 éves uniós beruházási terv nem kötelező jellegét; a szabályozó hatóságok bevonásának mértéke az utólagos nyomon követéstől az előzetes jóváhagyásig terjed, és nagy mértékben tükrözi a nemzeti rendszerek közti különbségeket.

h) szabályozói hatáskörök/feladatok:

A nemzeti szabályozó hatóságok tekintetében tervezett feladatok és hatáskörök némelyike továbbra is aggályokat vet fel, mivel egyes delegációk más nemzeti hatóságokra szeretnék ezeket ruházni (pl. a 22c. cikk (1) bekezdésének l. pontja [az ellátási díjszabások 3. cikknek való megfelelése], az (1) bekezdés m) pontja [a fogyasztók adataihoz való hozzáférés], az (1) bekezdés n) pontja [az átvitelrendszer-üzemeltetők, az elosztórendszer-üzemeltetők, a szolgáltatókra és a fogyasztókra vonatkozó szabályok], az (1) bekezdés o) pontja [az ellátás biztonsága], az (5) bekezdés [a díjszabások meghatározása]) vagy pontosítani szeretnék(a (3) bekezdés b) pontja [a tényleges versenyt elősegítő intézkedések], a (7) bekezdés [a panaszok kezelése] vagy a (13) bekezdés [jogorvoslati testület]). Minden esetben meg kell őrizni annak lehetőségét, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok együttműködjenek ezen más hatóságokkal. Az Ügynökségre és/vagy a Bizottságra való utalást e feladatok kapcsán néhányan a szabályozó hatóságok függetlenségével ellentétesnek tartják.

i) több szabályozó hatóság:

Egyetlen szabályozó hatóság kijelölése a különböző (pl. a 22c. cikkben) előírt feladatok végrehajtására, ellentétes bizonyos tagállamok belső felépítésével, ahol a szabályozó hatáskörök szövetségi/regionális vagy földrajzi kialakítása miatt számos szabályozó hatóság működik.

j) a határokon átnyúló esetek kezelése [szabályozási rendszer / az infrastruktúrát érintő mentesség]:

Számos delegáció az európai szintre (Ügynökség) utalt feladatokat elsősorban nemzeti hatáskörbe tartozónak véli, akkor is, ha ezek a rendelkezések határokon átnyúló jellegű esetekre vonatkoznak.

k) Az iránymutatásoknak a komitológia révén történő elfogadása:

Számos delegáció úgy véli, hogy a komitológia alkalmazását – akár fakultatívvá téve is – jelentősen egyszerűsíteni kell, kellően indokolni és világosan körülhatárolni. Több cikkről, például a 3. (közszolgáltatási kötelezettség), a 15. (az elosztórendszer-üzemeltetők szétválasztása) és a 22c. cikkről (a szabályozó hatóságok feladatai) megjegyezték, hogy nem indokolják iránymutatások elfogadását.

l) a komitológia révén elfogadott iránymutatásoknak való megfelelés (22e. cikk):

E rendelkezés potenciálisan igen tág hatálya, a szabályozó hatóságok függetlenségére gyakorolt hatása és az Ügynökség e tekintetben játszott szerepe kapcsán aggályok merültek fel.

m) az Ügynökség

- **alapelv:** három delegáció továbbra is fenntartásokkal él a javasolt Ügynökség létrehozásával kapcsolatban, mivel bizonyos ügyek (pl. a mentességek) túlságosan politikai jellegűek ahhoz, hogy nemzetek feletti szinten döntsenek róluk; ez a testület nem nyújt hozzáadott értéket a meglévő együttműködési mechanizmusokhoz képest, és veszélyeztetheti a szabályozó hatóságok függetlenségét
- **feladatok:** a kötelező érvényű határozatok elfogadását illetően az egynél több tagállamot érintő kérdésekre kell koncentrálni; az Ügynökség műszaki dolgokban (kódok) való részvételét illetően megoszlottak a vélemények; számos delegáció hangsúlyozta, hogy bizonyos kérdésekben (pl. tanúsítás, mentességek) a döntést nemzeti szinten kell hagyni, míg az Ügynökségnek csak tanácsadó szerepe lenne. Mások az Ügynökség hatáskörének – a műszaki ügyekre is kiterjedő – bővítése mellett emeltek szót, és feladatainak középpontjába ismételten az átvitelrendszer-üzemeltetők felügyeletét helyezték. Több delegáció támogatni tudta azt, hogy az Ügynökség elsőfokú döntéshozó legyen az olyan kérdésekben, mint például az új összeköttetések.
- **a hatáskörök belső egyensúlya:**
  - a delegációk általában támogatják az erős, független Szabályozók Tanácsának tervét, és azt, hogy az igazgató annak iránymutatásával tevékenykedjen; a nemzeti szabályozó hatóságok egyenlő súlyának elve széles körű támogatást élvez.
  - sok delegáció úgy vélte, hogy az ügyvezető tanács összetételének a Tanács szempontjából kedvezőbbnek kell lennie, és meglehetősen kevés tagot kell számlálnia, ugyanakkor külön mechanizmussal kell biztosítani valamennyi tagállam megfelelő részvételét az idők során.

III. Egy működőképes kompromisszum felé

4. A fenti, valamint az Európai Parlamentben a közelmúltban kifejtett vélemények fényében, a további megfogalmazás és pontosítás sérelme nélkül és figyelembe véve az Európai Tanács 2007. tavaszi ülésén a belső villamosenergia- és földgázpiac tekintetében kifejtett iránymutatásokat (az elnökségi következtetések I. mellékletének 1. pontja), az elnökség úgy véli, hogy egy működőképes kompromisszumnak az alábbi elemeket kell magában foglalnia¹. Hangsúlyozni kell, hogy ezek az elemek egyetlen közös keretet alkotnak:

---

¹ Eltérő jelzés hiányában ezen elemek tartalma a villamos energiáról szóló irányelv legújabb tervezetére utal (16613/2/07).

a) hatékony szétválasztás:

A preferált megoldás a tulajdonjogi szétválasztás és a független rendszerüzemeltetői opció, ugyanakkor mérlegelés céljából érdemesnek tűnik beépíteni a tevékenységek tényleges szétválasztására használt opciókba a harmadik alternatíván alapuló rendelkezéseket, számos további garanciával kiegészítve, melyeket az átvitelrendszer-üzemeltető döntéshozatalának strukturális függetlensége érdekében végre kell hajtani, továbbá azért, hogy ne merülhessen fel érdekellentét, és hogy a gyakorlatban ténylegesen független vállalként üzemeljen. A harmadik alternatíva olyan tagállamok számára lehet opció, ahol az átviteli rendszer az irányelv hatálybalépésekor egy vertikálisan integrált vállalkozáshoz tartozik. Emlékeztetünk arra, hogy a Bizottság február 19-én informális dokumentumot nyújtott be, amely olyan lényeges elemeket tartalmazott, melyeket a Bizottság szerint minden egyes alternatíva esetében alkalmazni kell a tulajdonjogi szétválasztásra.¹

b) kisebbségi részesedés²:

A gyártó/ellátó átvitelrendszer-üzemeltetőkben való kisebbségi részesedésének elvét meg kell tartani, amíg ez nem jár jelentős befolyással, és nem vezet érdekellentéthez a jelenlegi 8. cikk értelmében.

c) köztulajdon:

Egy rendelkezésnek (pl. 8. cikk (5a) bekezdés) kifejezetten el kell ismernie, hogy két különálló állami szerv a tulajdonjogi szétválasztás végrehajtásának céljából két személynek tekinthető.

---

¹ Ezen informális dokumentum az alábbi előfeltételek szerint épül fel:

- A hatékony szétválasztásnak mind a gázra, mind a villamos energiára vonatkoznia kell.
- Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek ténylegesen függetleneknek kell lenniük a beruházási döntésekben és a hálózatok kezelésében.
- Egyértelműen meg kell fogalmazni, hogy a nemzeti szabályozó hatóság megkövetelheti az átvitelrendszer-üzemeltetőtől, hogy határozzon a hálózati beruházásokról és hajtsa végre azokat, valamint hogy érdekelt harmadik felek nevében eljárhat. Határon átnyúló beruházások esetén az ügynökség számára megfelelő szerepet kell meghatározni.
- Egyes átvitelrendszer-üzemeltetők vertikális integrációja ellenére a regionális együttműködésnek hatékonyan kell működnie, hogy ellensúlyozza a határon átnyúló tevékenységgel szembeni természetes ellenállást, és lehetővé tegye az olyan regionális átvitelrendszer-üzemeltetők fokozatos kialakítását, melyek függetlenek a vertikálisan integrált nemzeti átvitelrendszer-üzemeltetőktől.
- Az uniós vívmányokban már meghatározott követelményektől nem lehet eltérni.

² A Bizottság fenntartásokkal él a tulajdonjogi szétválasztás lényegét veszélyeztető mindenféle módosítás kapcsán.

d) harmadik országokra vonatkozó záradék:

El kell ismerni e kérdés kiegyensúlyozott, nem protekcionista módon történő kezelésének politikai fontosságát, ameddig az átvitelrendszer-üzemeltetők harmadik országbeli vállalatok által történő ellenőrzésének korlátozása nem jelent hátrányos megkülönböztetést e vállalatokkal szemben, és annak szavatolása érdekében létezik, hogy e vállalatok is betartsák az uniós vállalkozásokra vonatkozó szabályokat. Ezen záradéknak valamilyen formában bármelyik opcióban üzemelő vállalkozásra vonatkoznia kell.

e) az átvitelrendszer-üzemeltetők, köztük a független rendszerüzemeltetők kijelölése/tanúsítása:

A 8b. cikkben foglalt eljárást meg kell tartani, amíg a végleges (hivatalos) döntés nemzeti szinten történik, és a Bizottság belépésekor figyelembe veszi az eljárás nemzeti szakaszában előterjesztett érveket. A független rendszerüzemeltető (10. cikk) kijelölésével kapcsolatban pontosítható, hogy mivel az eljárás csupán az ideiglenes független rendszerüzemeltetői kinevezést engedi, ezért nem jelenti azt, hogy a tulajdonjogi szétválasztást támogató tagállamoknak el kell fogadniuk az állandó független rendszerüzemeltetői modellt. A független rendszerüzemeltető kijelöléséhez hasznos lehet megkülönböztetni a döntés tartalmi részét, amelynek kialakításában az első, nemzeti szint után a Bizottság is részt vesz, és a döntésnek az illetékes nemzeti hatóságok által történő hivatalossá tételét.

f) eltérések:

A kicsi és elszigetelt rendszerek esetében megengedhetők az eltérések, alanyi eltérések CY/MT esetén és hasonló eltérés LU esetén; a vonatkozó rendelkezéseket módosítani lehetne a (balti) tagállamok ideiglenes helyzetének tükrözése érdekében, melyek esetében az összeköttetés hiánya indokolhatja a kérés alapján és a Bizottság értékelését követően engedélyezett ideiglenes eltéréseket.

g) beruházástervezés:

Rögzíteni kell a tíz évre szóló, az egész Közösségre kiterjedő hálózati fejlesztési terv nem kötelező jellegét; a nemzeti szabályozó hatóságoknak előzetesen felül kell vizsgálni és utólagosan nyomon kell követni az átvitelrendszer-üzemeltetők beruházási terveit, és értékelniük kell a tíz évre szóló, az egész Közösségre kiterjedő hálózati fejlesztési tervnek való megfelelésüket.

h) regionális együttműködés:

El kell ismerni az ilyen szintű együttműködés jelentőségét, és rugalmasan kell meghatározni az együttműködés földrajzi hatályát. Különösen figyelembe kell venni az ilyen együttműködés eredményét, különösen az Ügynökségre ruházott feladatok tekintetében. Meg kell erősíteni a regionális együttműködést annak érdekében, hogy bármely opcióban üzemelő átvitelrendszer-üzemeltető esetében hatékony legyen.

i) szabályozói célok/hatáskör/feladatok:¹

A biztonságos, versenyképes és környezetileg fenntartható belső piacra összpontosító általános célkitűzések (22b. cikk) megvalósítása során a szabályozó hatóságoknak átfogó feladatokat kell végrehajtaniuk, és rendelkezniük kell a 22c. cikkben rögzített hatáskörökkel. A szabályozó hatóságoknak e feladatok elvégzése során adott esetben legyen lehetőségük más hatóságokkal, például a versenyhatóságokkal – függetlenségüket megőrizve – szorosan együttműködni. Nem kell, hogy megismételjék a rendszerint más hatóságok által már végzett feladatokat (pl. nyomon követés), abban az esetben, ha hozzáférnek az e hatóságok által gyűjtött információkhoz.

j) több szabályozó hatóság:

Megfogalmazásra került egy olyan kitétel (22b. cikk), amely tisztázza, hogy a (pl. az Ügynökségben) egyetlen képvisellel járó egységes nemzeti szintű szabályozó hatóság elve összeegyeztethető a néhány tagállamban meglévő, regionális/szövetségi szintű vagy a terület kicsi és elszigetelt részét érintő szabályozó hatóságok jelenlegi létezésével.

---

¹ A Bizottság fenntartásokkal él a szabályozó hatóságok függetlenségét vagy hatáskörét veszélyeztető bármilyen módosítás kapcsán

k) a határokon átnyúló esetek kezelése (szabályozási rendszer, a rendszerösszekötőket érintő mentesség):

A határokon átnyúló infrastruktúra szabályozási rendszerét illetően e rendszer főbb elemeit az irányelvben kell meghatározni. A javasolt Ügynökség csak végső esetben lép közbe, miután kísérlet történt a kérdés illetékes nemzeti hatóságok közti rendezésére, vagy ha maguk a hatóságok döntenek így. Figyelembe véve az „egyablakos” megközelítés előnyeit, ez a megoldás az új rendszerösszekötőket érintő mentességek megítélésakor is szóba jöhet. Adott esetben hasznos lehet különbséget tenni a döntésnek az Ügynökség által előkészített tartalmi része és a nemzeti hatóságok által történő hivatalossá tétele között.

l) komitológia: ¹

Az iránymutatások komitológia keretében történő elfogadása egy lehetséges megoldás. Csökkenteni kell azon cikkek számát, ahol ez az eljárás alkalmazható, és a fennmaradókat kellően indokolni kell; az irányelv végrehajtásához nem látszik szükségesnek megtartani ezt az eljárást a 3. cikk [közszolgáltatási kötelezettségek], a 15. cikk [az elosztórendszer-üzemeltetők szétválasztása] és 22c. cikk [a szabályozó hatóságok feladatai/hatásköre] tekintetében

m) a szabályozó hatóságok megfelelése a komitológia révén elfogadott iránymutatásoknak

A 22e. cikk hatályát fokozottan a határokon átnyúló és hasonló kérdésekre, valamint a más szabályozó hatóságok döntését kifogásoló szabályozó hatóságok közvetlen érdekeltiségébe tartozó kérdésekre (kivéve a nem gyakorlati eseteket) kell koncentrálni.

n) A piac működése:

Az irányelvnek rendelkezéseket kell tartalmaznia a nyilvántartások hosszabb ideig tartó megőrzése (az ellátó vállalkozásoknak a szabályozó hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk az áramellátási szerződésekkel, valamint a gáz- és elektromosáram-derivatívákkal kapcsolatos ügyletek vonatkozó adatait) és a fogyasztók jogai tekintetében (annak szavatolása, hogy a fogyasztókat megfelelően és elég gyakran tájékoztassák energiafogyasztásukról és annak költségeiről, lehetővé téve ezzel, hogy szabályozzák energiafogyasztásukat, megadva számukra a mindenkori szolgáltatóváltás jogát, és megkövetelve az energiavállalatoktól, hogy a szolgáltatóváltást követően három hónapon belül állítsák ki a fogyasztó számláját.).

---

¹ A Bizottság továbbra is fenntartással él az iránymutatások komitológia keretében történő elfogadása lehetőségének korlátozása kapcsán.

o) **Az Ügynökség¹**

- **alapelv:** a tagállamoktól és a Bizottságtól független, jól körülhatárolt feladatokkal rendelkező szabályozó ügynökség fontos szerepet tölthet be.
- **feladatok:** az Ügynökség az egynél több tagállamot érintő kérdésekre összpontosít a kötelező érvényű döntések meghozatala **tekintetében**; a műszaki ügyekben (kódok) való részvétele ezért tanácsadó jellegű; általában véve lehetővé teszi, hogy a nemzeti szintek betölthessék szerepüket (pl. két lépésből álló megközelítés a szabályozási rendszerek meghatározása és a független rendszerüzemeltetőkre tett javaslatok során). Mindezen feladatok során konzultálni kell a piaci szereplőkkel és a nemzeti szintű hatóságokkal, és kellően figyelembe kell venni az átviteli rendszer-üzemeltetők és szabályozó hatóságok közti regionális együttműködés eredményeit.

A hatáskörök belső egyensúlya:

- a nemzeti szabályozók képviselőiből álló erős Szabályozói Tanács olyan döntéshozatali szabályokkal, amelyek egyenlő súlyt adnak a tagoknak, és ahol az Ügynökség igazgatója a Szabályozók Tanácsával összhangban jár el
  - az ügyvezető tanácsnak kis létszámúnak és hatékonynak kell lennie 12 vagy annál kevesebb taggal, akiknek többségét a Tanács, kisebb részét a Bizottság jelöli ki részleges rotáció alapján, amely biztosítja a tagállamok megfelelő részvételét az idők során
- **Átláthatóság:** tekintettel a demokratikus ellenőrzés javítására, az átláthatósági rendelkezéseket jelentősen meg kell erősíteni, többek közt a tanács tagjainak érdekében.
- **Felülvizsgálati záradék:** tekintve az Ügynökség új voltát és az energiapiacra az új jogi keretszabályozás végrehajtása során a jövőben várható átmeneti időszakot, kívánatos a Szabályozók Tanácsától érkező információkon alapuló felülvizsgálati mechanizmus.

O

O O

5. A Tanács felkérést kap, hogy értékelje az elnökség által javasolt, a III. szakaszban kifejtett keret működőképességét, lehetővé téve ezáltal a szövegezési munkálatok gyors befejezését a TTE-Tanács júniusi ülésére.

Elvárt, hogy a Tanács vitáját az irányelvben megtervezhető opciók alapjául szolgáló elvekre összpontosítsa, melyek biztosítják az átviteli tevékenységek termelési/ellátási tevékenységektől való hatékony elválasztását, a 2007. tavaszi Európai Tanács által megfogalmazott iránymutatásokkal összhangban, a bármely delegáció számára különösen fontos aggályok sérelme nélkül.

---

¹ A Bizottság fenntartásokkal él a javaslatát érintő, az Ügynökséget gyengítő vagy irányítási struktúráját (beleértve a Bizottság képviselőit) megváltoztató bármilyen módosítás kapcsán.